

Харківський гуманітарний університет

«Народна українська академія»

Факультет «Бізнес-управління»

Загальноакадемічний конкурс «Історія моєї сім'ї»

Номінація: «Сімейна реліквія»

Виконала

студентка групи БУ-11

Польова Олена

Харків, 2023

Сімейна реліквія – це щось дуже цінне та пам'ятне для людини, що передається з покоління до покоління.

У нашій родині реліквією є ікона.

Моя бабуся, Ганна Іванівна, була дуже релігійною людиною. У її будинку було дуже багато ікон, які вона робила сама з газетних та журнальних вирізок релігійної преси. Але є одна справжня ікона. У масивній рамі вона стоїть на столі в кутку кімнати. Виглядає вона дуже старенькою, на дерев'яному потрісканому бруску, зображена Казанська ікона Божої Матері.

Ця ікона, колись належала моїй прапрабабусі і з того часу передавалася в сім'ї з рук до рук.

Багато разів родичі хотіли продати ікону, оскільки, на думку оцінювача, вона була написана в другій половині 18 століття і коштує чималих грошей. Але бабуся не погоджувалась. Вона свято вірила, що ікона зберігає спокій у будинку. За часів юності моєї матері в будинку сталася пожежа, і вона зі своїм молодшим братом зачинилася в кімнаті з іконами. Але полум'я не змогло пробитися через щільно зачинені двері. Після цього випадку бабуся почала вірити ще більше в те, що ікона зберігає мешканців будинку.

Після заміжжя мама переїхала до будинку мого батька, а ікону залишила в будинку бабусі, де зараз мешкає мій дядько зі своєю родиною. Ікону вирішили не перевозити, побоюючись ушкоджень. Реліквія так і залишилася стояти в кутку кімнати на столі, оточена маленькими іконками та свічниками. Портрети всіх моїх бабусь і дідусів знаходяться в цій же кімнаті і кожного разу, коли ми приїжджаємо, перш за все ми йдемо в кімнату ікон і вітаємо людей, що покинули нас і дякуємо за те, що вони зберегли спадщину сім'ї.

І, сподіваюся, у майбутньому, я теж передам її своїм дітям і розповім, звідки взялася така цінна річ у нашій родині та її довгу історію.

